

פרשת מצורע

תורת המצורע

עונשו של המצורע קשה מאוד "והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרומים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה, וטמא טמא יקרא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו". עונש זה אינו מספיק! הלכות טהרה מפורשים נקבעו למצורע, עד שסדר זה הוגדר בתורה "תורת המצורע", כי תכלית עונשו הוא לטהר את פיו ולתקן את מעשיו, ועל כן נקבע לו סדר תשובה וחרטה.

בסדר הטהרה נאמר "ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהורות ועץ ארז ושני תולעת ואזוב" ואמרו בגמרא במסכת ערכין: מדוע הוזקק המצורע לציפורים? לפי שהנגעים באים על לשון הרע, שהוא מעשה פטופטי דברים, לפיכך הוזקקו לטהרתו צפרים שמפטפטים תמיד בצפצוף קול. ועוד אמרו שם שעץ ארז בא משום שהנגעים באים על גסות הרוח, ועל כן מביא גם שני תולעת ואזוב כדי שישפיל עצמו מגאוותו כתולעת ואזוב.

יש להבין את קורבנו של המצורע שנראה כסותר את עצמו. מחד מביא ציפורים משום פטופטי דבריו, אך במקום לשחוט את שני הציפורים המסמלים את חטאי לשון הרע הוא משלח את הציפור השניה על פני השדה, דהיינו שנותן לה חיות? זאת ועוד, הוא מביא שני תולעת ואזוב כדי להורות על הכנעה ושפלות כתולעת ואזוב, אך מאידך מביא עץ ארז שמסמל גאווה, דבר שגם הוא לכאורה סותר את עצמו?

הרבי מאפטא האוהב ישראל זי"ע שיום פטירתו חל בשבוע זה פירש, שהציפור השניה אותה משלחים חיה, מלמדת אותנו שלאחר ששחטו את הציפור האחת שהיא כנגד הדיבור האסור, צריך לחזק ביותר את הדיבור המותר, ועל כן מפריחים אותה ונותנים לה חיות מחדש, כדי שיגביר את עיסוקיו בלימוד תורה ובדיבורים המותרים. כי רק באמצעות העיסוק בתורה ניתן להמנע מדיבורים אסורים. כמו כן אף שלוקחים תולעת שני המרמזת על שפלות והכנעה לוקחים עמה עץ ארז, כדי לרמז שבדברים שבקדושה יש להתחזק כארז בכדי לקיים את ציווי ה' במלוא הכוח ובמשנה תוקף.

כמה מתאים להוסיף פה את דבריו של האוהב ישראל זי"ע כי שבת הגדול נקראת ע"ש יציאתנו מקטנות לגדלות. כי בעת ההיא יצאנו ממצב של קיום מצוות מרצון והתנדבות כילד, למצב של גדול, העושה מתוך מצב של מצווה ועושה, כבר אמרו חז"ל (ע"ז ג') שגדול המצווה ועושה ממי שאינו מצווה ועושה. תפקידינו לגדול, לפרוח ולהתחזק בקיום מצוות ה' ולא להיות מקטני האמונה בעניינים אלו ובכך ניתן לגבור על הרע.

מקור: הרב שמואל רבינוביץ, רב הכותל